

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: A. D., nar. X,
bytem S.,
proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČ 00006963,
sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

o žalobě ze dne 1.7.2024 proti rozhodnutí žalované ze dne 25.6.2024 č.j. X,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty námitky žalobce a bylo potvrzeno rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení č.j. X ze dne 11. 4. 2024, kterým byla zamítnuta žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, neboť podle posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 4. 4. 2024 činí pokles žalobcovy pracovní schopnosti pouze 30%.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

2. Žalobce v žalobě tvrdil, jeho zdravotní stav odpovídá invaliditě prvního nebo druhého stupně a byl nedostatečně zjištěn nebo byl chybně posouzen, a to i v řízení o námitkách kvůli tomu, že se nepřihlédlo k jeho věku a nezaměstnanosti a k jeho pracovnímu uplatnění. Žalobce uváděl, že není schopen pracovat, bere několikrát denně prášky a myslí si, že žádná firma ho nezaměstná, když je mu už přes 60 let. Současně žalobce žádal, aby byl znovu posouzen jeho zdravotní stav.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě navrhla její zamítnutí s tím, že napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Institutu posuzování zdravotního stavu ze dne 12. 6. 2024, vypracovaného pro účely řízení o námitkách, který invaliditu žalobce posoudil ve smyslu ustanovení § 5 písm. j) a ustanovení § 8 odst. 7 zákona č. 582/1991 Sb., tak, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ustanovení § 26 zdp, žalobce nebyl shledán invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 10 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole VIII., odd. A, položce 7 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu ustanovení § 4 uvedené vyhlášky nemění.
4. Žalobu soud neshledal důvodnou.
5. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 % (odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].
6. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č.j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4.12.2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
7. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25.9.2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č.j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11.11.2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).

8. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
9. Soud doplnil dokazování o posudek posudkové komise MPSV CR v Plzni ze dne 26. 9. 2024, podle něhož žalobce předložil lékařské nálezy z let 2016 – 2020 a předoperační vyšetření z roku 2022, které jsou zcela irelevantní k posuzování zdravotního stavu v roce 2024 a které nedokládají takové zdravotní postižení, které by podmiňovalo nárok na vznik invalidity již v tomto období. Žalobce byl posuzován jako dělník. Dle doložené zdravotní dokumentace a konzultace psychiatra při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je hypacuse a anxiózně depresivní symptomatologie reaktivního charakteru. Dle psychiatra (poslední vyšetření v dokumentaci z roku 2009!!!) léčen pro anxiózně depresivní symptomatologii reaktivního charakteru. Dle ORL: Audiometrie: vpravo smíšená porucha sluchu se ztrátou 20 - 75 dB, kostní rezerva v nižších frekvencích kolem 30 dB, vlevo spíše převodní porucha charakteru presbycusis -10-55 dB. Dle Fowlera ztráta vpravo 41,6 %; vlevo 23,1%; celkově 27,7 %. PK MPSV není v souladu s posudkovým hodnocením IPZS, ale je v souladu s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatuje, že u posuzovaného se jedná o oboustrannou lehkou nedoslýchavost, ztráta sluchu v rozsahu 20-40 dB, ztráta slyšení 10-39%. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 10% podle kapitoly VIII, odd. A, položky 7 přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky 1, neboť se nejedná o oboustranná praktickou hluchotu, ztráta sluchu při tónové audiometrii v rozsahu 70-90 dB, zbytkový sluch se ztrátou slyšení 85-90%, sluchově postižený je schopen vnímat zvuk mluvené řeči jen se sluchadlem, ale rozumí mu jen minimálně (z 10-15%). Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 5 %. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 15 %. Není schopen práce spojené se zvýšeným rizikem stressů, ve směnném provozu, ve velkém kolektivu, ve vynuceném tempu je schopen lehké práce. Dále není schopen práce spojené s nároky na sluch.
10. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a s obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
11. Protože posudek splňuje požadavky setrvale kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalovaného. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 15 %, což podle § 39 odst.1 a 2 a contrario zákona o důchodovém pojištění neodpovídá invaliditě žádného, tedy ani prvního stupně.
12. Z výše shrnutých okolností vyplývá, že posudková komise MPSV dospěla ke stejným závěrům jako předchozí dvě posudkové komise ve správním řízení, tedy že žalobce není invalidní ani v prvním stupni. Nezákonnost napadeného rozhodnutí nezakládá okolnost, že posudková komise v prvním stupni označila jinou rozhodující příčinu žalobcova nepříznivého zdravotního stavu než posudkové komise v námitkovém a soudním řízení, ani okolnost, že celková míra poklesu pracovní schopnosti žalobce se v jednotlivých stupních řízení mírně odlišovala (od 10% do 30%), když v žádném stupni nedosahovala ani minimální úrovně poklesu pracovní schopnosti potřebné pro přiznání invalidního důchodu v prvním stupni 35 % dle výše cit. ust. § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění). Soud zhodnotil posudek PK MPSV samostatně i v souvislosti s ostatními podklady ve správním

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

spisu a dospěl k závěru, že posudek je s nimi v souladu, je přezkoumatelný, jeho závěry jsou logické.

13. Ohledně námitek žalobce v žalobě PK MPSV uznala za hlavní příčinu nepříznivého zdravotního stavu žalobce je lehkou nedoslýchavost, v předchozím námitkovém řízení vycházela posudková komise z jiné rozhodující příčiny nepříznivého zdravotního stavu - z depresivní poruchy. Tento přístup však PK MPSV správně odmítla, když logicky zdůvodnila, že ohledně psychického postižení jsou k dispozici jen staré lékařské zprávy z roku 2009, což je z pohledu přezkumu aktuálního zdravotního stavu irelevantní.
14. Žalobce v žalobě nesouhlasil s posouzením zdravotního stavu, s tím, že se považuje za neschopného pracovat, což zdůvodňuje pouze bráním prášků několikrát denně, věkem přes 60 let, nedostatkem času a únavou z důvodu péče o blízké osoby a domněnkou, že by ho už žádná firma nechtěla zaměstnat. Tyto argumenty soud považuje pouze za vlastní subjektivní zhodnocení zdravotního stavu ze strany žalobce, které nemá objektivní podklad v předložených lékařských nálezech.
15. Soud poukazuje i na správné upozornění posudkové komise MPSV, že žalobce v řízení předkládal lékařské zprávy popisující jeho potíže v zásadě jen do roku 2020, které nedokládaly jeho aktuální zdravotní stav, ani postižení takového charakteru, jež by zakládalo trvalou invaliditu. I z toho důvodu nelze akceptovat žalobní námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu v situaci, kdy žalobce svůj nepříznivý zdravotní stav sám nedokládá aktuálními lékařskými zprávami. Rozhodující pro přiznání invalidního důchodu jsou lékařské zprávy převážně ne starší jednoho roku.
16. S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) zamítl.
17. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měla právo žalovaná, jež měla ve věci plný úspěch. Žalované však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadovala jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 25. října 2024

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.